

Protokoll fört vid enskild föredragning

Finansavdelningen
Allmänna byrån, F1

Beslutande	Föredragande	Justerat
Minister Torbjörn Eliasson	Avdelningsjurist Ida Hellgren	Omedelbart

Ärende/Dnr/Exp.	Beslut
-----------------	--------

Nr 83

Utlåtande gällande utkast till Skatteförvaltningens anvisning ”Den åländska skattegränsen i mervärdesbeskattningen”

ÅLR 2020/7244

195 F1

Beslutades att lämna utlåtande **enligt bilaga 1, F120E41.**

Nr 84

Landskapsborgen för kreditlimit

ÅLR 2020/5892

208–209 F1

Beslutades bevilja Åda Ab en landskapsgaranti såsom proprieborgen till ett belopp om högst 400.000 euro motsvarande 80 procent av en total kreditlimit om 500.000 i Ålandsbanken med en löptid om maximalt tio år. Syftet med en kreditlimit som är knuten till bolagets konto i Ålandsbanken är att säkra bolagets behov av driftskapital.

Garantin beviljas i enlighet med artikel 4 punkterna a och b, Kommissionens Förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Garantin träder ikraft när det lån som garantin beviljats för, eller den första låneposten har lyfts. Krediten som garantin beviljas för ska lyftas inom ett år från beviljande datum. Kreditinrättningen ska skriftligen meddela landskapsregeringen då krediten lyfts.

Landskapsregeringen har rätt att utöva tillsyn och kontroll i enlighet med vad som föreskrivs i landskapslagen (1988:50) om lån, räntestöd och understöd ur landskapet medel samt om landskapsgaranti.

Det stöd som avses i detta beslut har beviljats med stöd av följande rättsakter och föreskrifter:

- Självstyrelselag för Åland (ÅFS 71/1991) 18 § 22 p
- LL om lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt om landskapsgaranti (ÅFS 50/1988)

- Landskapet Ålands tilläggsbudget 2 2020
 - Kommissionens Förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.
-

Till Skatteförvaltningen

mika.jokinen@vero.fi

hanna.lindholm@vero.fi

Hänvisning

VH/269/00.01.00/2020

Kontaktperson

Avdelningsjurist Ida Hellgren

Ärende

UTLÅTANDE OM UTKAST GÄLLANDE UTKAST TILL SKATTEFÖRVALTNINGENS ANVISNING OM DEN ÅLÄNSKA SKATTEGRÄNSEN I MERVÄRDESBESKATTNINGEN

Begäran om utlåtande

Skatteförvaltningen har begärt ett utlåtande från landskapsregeringen avseende en uppdatering av anvisningen om den åländska skattegränsen i mervärdesbeskattningen. Den tidigare versionen är daterad 24.11.2017. I samband med beredningen av utlåtandet har landskapsregeringen begärt synpunkter från aktörer inom näringslivet.

Landskapets behörighet

Mervärdesskatt är en indirekt skatt, och riket har behörighet avseende indirekta skatter enligt självstyrelselagen 27 § 36 punkten i självstyrelselagen för Åland. Den föreslagna anvisningen från Skatteförvaltningen är därmed fullt ut inom rikets lagstiftningsbehörighet.

Enligt Ålandsprotokollet ingår inte Åland i EU:s mervärdesskatte- och punktskatteområde. Med anledning av detta finns en mervärdesskattegräns mellan Åland och Finland samt övriga EU. Mervärdesskattedirektivet är alltså inte direkt tillämpligt på Åland, men eftersom riket har behörighet över mervärdesbeskattningen på Åland tillämpas den nationella mervärdesskattelagen även på Åland. Undantagsregler från den nationella mervärdesskattelagen med anledning av den åländska skattegränsen finns i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996).

Eftersom hanteringen över den åländska skattegränsen har särskild betydelse för Åland arbetar landskapsregeringen aktivt med frågorna, och har en viktig roll att bevaka och påverka riksmyndigheternas förvaltning av skattegränsen.

Förslagets innehåll och landskapsregeringens utlåtande

Anvisningen har uppdaterats i huvudsak genom de nya avsnitten 2.2 till 2.6. Ändringarna medför en högre grad av tydlighet genom att

Skatteförvaltningen lagt till fler exempel.

Särskilt angående överföring av varor till fastlandet i avsnitt 2.3 och 2.4

Det är mycket positivt att Skatteförvaltningen förtydligar och definierar i vilka situationer åländska aktörer kan tillämpa gemenskapsinterna förvärv och försäljningar. Det är särskilt intressant med exemplen 3–5 under avsnitt 2.3 som förtydligar att överföring av varor till fastlandet med efterföljande gemenskapsintern försäljning är möjligt i vissa situationer. Det är viktigt för konkurrenskraften i åländsk exportnäring att försäljningsflödena mot kunder kan hanteras på olika sätt beroende på vilka momsmässiga lösningar som kunderna föredrar. Det är på motsvarande sätt viktigt att åländska företag kan hantera import av varor med olika momsmässiga lösningar, eftersom det är svårt att erhålla leveranser av varor från leverantörer inom EU med en korrekt momsmässig hantering till Åland.

Landskapsregeringen uppfattar att Skatteförvaltningen tydliggör genom sin uppdatering att det är möjligt för åländska momsskyldiga näringsidkare att göra en överföring av varor (egen export och import) till fastlandet med efterföljande försäljning till momsskyldig kund i annat EU-land som gemenskapsintern försäljning (avsnitt 2.3 exempel 4–5). För att detta ska vara möjligt krävs att den åländska säljaren ombesörjer transporten från fastlandet till kunden i annat EU-land och så krävs att Tullen inte anser att transiteringsförfarande ska tillämpas. På motsvarande sätt är det möjligt att överföra varor (egen export och import) från Åland till fastlandet och därefter debitera moms på en försäljning till en momsskyldig näringsidkare på fastlandet (avsnitt 2.5 situation 5). En förutsättning som anges är att den åländska säljaren transporterar varorna till kunden på fastlandet.

Landskapsregeringen ser det som nödvändigt att Tullen och Skatteförvaltningen lämnar gemensamma riktlinjer avseende varuflöden med flera transportled eftersom ställningstaganden och tolkningar krävs av båda myndigheter. Det blir annars svårt för näringsidkarna att avgöra i vilka situationer det krävs transiteringsförfarande och i vilka situationer en överföring till fastlandet från Åland kan fortsätta med en gemenskapsintern försäljning till köpare i annat EU-land. Landskapsregeringen ser en risk för att Skatteförvaltningen och Tullen lämnar olika tolkningar avseende individuella frågeställningar från åländska aktörer avseende varuflöden. En sådan risk måste myndigheterna säkerställa att undanröjs.

I första hand Tullen behöver komma med ställningstaganden, men även Skatteförvaltningen kunde förtydliga omständigheter kring överföring av varor till fastlandet enligt följande frågor;

- I vilka situationer Tullen anser att transiteringsförfarande skulle krävas i liknande exempel som 4–5 i avsnitt 2.3.
- I vilka situationer en överföring av vara från Åland till fastlandet av ett åländskt momsskyldigt företag anses sluta på fastlandet (exempel 5 andra stycket). Enligt Skatteförvaltningen krävs inte någon lagring på fastlandet innan varan transporteras vidare, men det åländska momsskyldiga företaget ska själv ordna transporten från fastlandet till Estland för att försäljningen ska kunna vara en gemenskapsintern försäljning.

- Innebär detta att det krävs ett avbrott i transportkedjan så att efter att varan levererats till exempelvis Åbo, måste den lastas om inför transporten till Estland?
- Eller kan den åländska säljaren transportera varan genom samma transport hela vägen från Åland till Estland?
- Krävs det alltså ingen verksamhetsplats eller lager för det åländska företaget på fastlandet?
- Om varan lagras på fastlandet, krävs även då att det åländska momsskyldiga företaget ordnar transporten till Estland för att det åländska företaget ska kunna hantera försäljningen till momsskyldig köpare i Estland som gemenskapsintern försäljning?

Avseende exemplet i avsnitt 2.5 situation 5 uppstår frågan om det är möjligt för en åländsk näringsidkare att föra över varan till fastlandet och därefter sälja den med moms till en privatperson på fastlandet.

Särskilt angående avsnitt 2.6.4.

På ett flertal ställen i anvisningen anges att Tullen inte gör förtullningsbeslut för import mellan Åland och övriga Finland, eftersom tull inte uppbärs för importen. I dagsläget ger Tullen dock förtullningsbeslut för import till Åland från andra EU-länder, fastän ingen tull uppbärs. Importmomsen deklarerar då för den skatteperiod då Tullen har gett förtullningsbeslutet. Har Tullen slutligt beslutat att inga förtullningsbeslut kommer ges vid import mellan Åland och finländska fastlandet, och vad är i så fall orsaken till det avvikande förfarings sättet? Det finns klara fördelar med enhetliga periodiseringsregler för alla import, oavsett avsändarland.

Frågan är hur ”den skatteperiod under vilken skyldigheten att betala skatt på import” bestäms mellan Åland och övriga Finland (st. 2 i avsnitt 2.6.4). I punkt 5.1. framkommer att ”avdrag av skatt på import mellan Åland och övriga Finland deklarerar på mervärdesskattedeklarationen *för den skatteperiod under vilken tulldeklarationen har getts åt Tullen* (se kapitel 2.6.4). Avdraget deklarerar alltså för samma skatteperiod som skatten på import.” Mot bakgrund av denna formulering i 5.1. vore det lämpligt att i 2.6.4. förtydliga att skattebestämningssdagen är den dag då tulldeklarationen inlämnats till Tullen.

Allmänna synpunkter

Landskapsregeringen uppfattar att det uppstår problem vid leverans av garantiprodukter över den åländska skattegränsen, och information om särskild hantering av varor som levereras inom ramen av garantiåtaganden borde därför inkluderas i anvisningen alternativt Tullens anvisning.

Datomet för ibruktagande av UTU för import är numera justerat, och det datum som är angivet i anvisningen är därför felaktigt. Närmare anvisningar har ännu inte kommit från Tullen. Det är därför svårt att utvärdera Skatteförvaltningens anvisning i förhållande till Tullens. En viktig förutsättning för att de skattskyldiga på Åland ska få en klar bild av hur uppbörderna av mervärdesskatt ska skötas och hur tulldeklarationen ska lämnas, är att Tullen lämnar lika tydliga anvisningar som Skatteförvaltningen nu gör. En ytterligare förutsättning är att Tullens och Skatteförvaltningens anvisningar granskas av ett team från både Tullen och

Skatteförvaltningen för att säkerställa att det finns en enhetlighet i de riktlinjer som ges av de två myndigheterna. Landskapsregeringen förutsätter att Tullens anvisning ”Skattegränsen på Åland – mervärdesbeskattning och deklarationsförfarande vid export och import” och även andra relevanta anvisningar uppdateras inom kort och att Tullen samråder med Skatteförvaltningen vid utformningen.

Landskapsregeringen uppfattar att åländska företag de facto anser sig få olika svar från Tullen och Skatteförvaltningen, och att tullförfarandena och uppbörden av mervärdesskatten inte alltid följer samma kravställningar avseende den åländska skattegränsen i dagsläget. Uppbörden av mervärdesskatt för samtliga varutransaktioner över skattegränsen har en koppling till både Tullen och Skatteförvaltningen. Det är därför fundamentalt att Skatteförvaltningen och Tullen samarbetar för att informationen till de åländska företagen ska hålla en fullgod kvalitet enligt förvaltningslagstiftningen.

Landskapsregeringen anser att det i samband med att Tullen slutligen formulerat hur förfarandena ska fungera även krävs att Tullen och Skatteförvaltningen gemensamt formulerar vilka underlag som ska finnas med i företagets bokföring i förhållande till den skatteredovisning som kräver underlag enligt de olika tullförfarandena.

Minister

Torbjörn Eliasson

Avdelningsjurist

Ida Hellgren